

O tzv. Panenteistickom Satanizme

Koncom februára roku 2011 som dostal zvláštny e-mail. Prišiel od mne neznámeho človeka, hoci ja som jemu asi úplne neznámy nebola. Reagoval totiž na moje úvahy, a tie zrejme poznal (aspoň čiastočne) z nejakej mojej publikácie (možno z knihy, článku alebo dokumentu zverejneného na internete). Nebudem presne citovať obsah mailu, jeho zmysel však bol takýto: Vaše úvahy sú také, aké sú iba preto, že ste sa zrejme nedostali k autentickým materiálom o podstate nášho hnutia; preto vám v prílohe tohto mailu posielam „Manifest Panenteistického Satanizmu“.

Mail ma sprvu zarazil, no nakoniec som vlastne bol vďačný jeho odosielateľovi: o rôznych formách satanizmu som totiž isté vedomosti mal (z literatúry), ale v priamom (osobnom alebo písomnom) styku som so žiadnym satanistom dosiaľ nebola, a o tomto „panenteistickom“¹ jeho variante, som, priznám sa, vedel veľmi málo. Teraz sa mi teda naskytna príležitosť sa zoznámiť s jeho „učením“, a to takpovediac „z prvej ruky“ (priamo od satanistu) a v neskreslenej podobe (priamo z „manifestu“). Okrem toho sa mi naskytna aj príležitosť reagovať. Práve tento článok je mojou reakciou na „Manifest Panenteistického Satanizmu“.

Manifest má 12 strán, nemôžem ho tu teda uviesť celý; budem však citovať z neho podstatné pasáže, najmä tie, ktoré si (podľa mňa) „zaslúžia“ najväčšiu pozornosť,² a väčšinu z nich budem aj komentovať.

Citáty z „Manifestu“ sú tu vytlačené odlišným typom písma (sú aj podfarbené), a pri tých, ktoré sú komentované, uvádzam číslo strany, na ktorej sa príslušný citát nachádza v pôvodnom dokumente (ten koluje po internete v PDF, a má, ako som už spomenul, 12 strán A4 formátu). Citáty sú úplne autentické (vrátane prípadných gramatických chýb, ktoré sa v origináli vyskytujú).

Prvý citát:

Tento svetonázor, táto idea, toto náboženstvo nastupujúceho veku Vodnára nesie názov Panenteistický Satanizmus, resp. Chaotizmus, a v čase, keď už viac než storočie sa astráalom rozprestiera zápch rozkladajúcej sa Jehovovej mŕtvolky, pred ktorým si ešte stále vo svojej

¹ V slovníku cudzích slov sa môžete dočítať, že „panenteizmus“ je učenie, podľa ktorého celý svet je stelesnením boha. Ak ide o „satanistický panenteizmus“, potom tým „bohom“ je satan, čo, už samo o sebe je alogizmom: hebr. slovo satan má totiž význam „odporca“ (teda „rebel“, vzbúrenec). Ak je tu však vzbúrenec, musí tu byť aj Pán, proti ktorému sa vzbúril, a celkom logicky ten vzbúrenec, odporca musí (alebo aspoň niekedy musel) podliehať Pánovi (akoby sa inak mohol vzbúriť?). Ale toto učenie, ako ešte uvidíme, tvrdí niečo úplne iné: Podľa neho satan (odporca, vzbúrenec) je vraj odjakživa (od prvopočiatku) „najvyšším pánom“ a „bohovia rôznych náboženstiev“ (teda aj Jahve – Boh Abrahámov a náš) sú mu podriadení, resp. sú už mŕtvi.

Rád by som tu pripomenul, že existuje aj výraz „panteizmus“. Toto je pohanský názor, ktorý stotožňuje boha s prírodou, so svetom. Ide teda o veľmi príbuzné názory, panenteizmus je však ešte „dôslednejší“ – stotožňuje so svojím „bohom“ (t.j. satanom) nielen materiálny, ale aj „duševný“ svet (vrátane ideológií, názorov atď.).

² Napríklad preto, že odzrkadľujú buď nelogickosť, protirečivosť tohto „učenia“, alebo dokazujú, že tu vlastne nejde o nič originálneho, ale o kompiláciu niektorých výstredných názorov (napríklad starovekých gnostických učení alebo ateistických „filozofov“ z rôznych období, od staroveku po dnešok), a v neposlednom rade aj preto, aby bolo vidieť, že Biblia má úplnú pravdu, keď sa zmieňuje o satanovi, o jeho charaktere i moci.

ignorancii mnohí zakrývají nos, tento nový svetonázor prichádza preto, aby pomohol každému jedincovi s prekročením tieňa tejto mršiny, a doviedol ho ponad priepasť k jeho osobnej, nijakým božstvom ani nijakou inštitúciou, ale len sebou svojou vlastnou Pravou Vôľou sprostredkovanej spásy. (str. 1, odst. 1)

Rád by som upozornil na niekoľko vecí v tomto citáte:

Hovorí sa tu o tzv. veku Vodnára, ktorý údajne nahradil vek Rýb. Ide o učenie tzv. hnutia New Age. Spomenul som, že tento tzv. „Panenteistický Satanizmus“ je kompiláciou rôznych absurdných názorov a učení. V tomto prípade však nemožno povedať, žeby učenie o „veku Vodnára“ prevzal z New Age; pravdou skôr je, že on sám je súčasťou tohto hnutia (je jednou z viacerých odnoží, variant tohto celosvetového novopohanského, synkretického hnutia).

„Panenteistický satanizmus“ uvádzajú ako alternatívny názov svojho hnutia „Chaozizmus“. Chaos, ako je všeobecne známe, je opakom poriadku, a vedie vždy k deštrukcii a zániku systému. Poznáme to nielen z teórie riadenia, ale aj z početných skúseností s rôznymi (technickými, spoločenskými, biologickými) systémami. Ak sa teda v poslednej vete citátu hovorí o „spásy“, môžeme si predstaviť o akú spásu (záchranu) tu ide – o „záchranu v chaose, deštrukcii, zániku“.

Vulgárne slová o „Božej (Jehovovej) mŕtvoľe a jej zápachu“ tiež nie sú originálne. Pochádzajú od nemeckého filozofa Nietscheho. I to, že sa tu hovorí o „viac než storočie“ (od údajnej smrti Boha) svedčí o tom, že sa odvolávajú na tohto človeka, ktorý, ako je známe, skončil svoj život v bláznici. Áno, Nietsche je mŕtvy, ale Boh žije; Nietsche skončil ako choromyselný (a takým iste bol už vtedy, keď tvoril svoju „filozofiu“); on mal v hlave „chaos“ (môžeme to vyjadriť aj slovami „bol posadnutý satanom“), ale Boh je Bohom poriadku, opaku chaosu: On vlastne pri stvorení premenil chaos na poriadok, ako sa môžeme dočítať hneď na začiatku Jeho Slova. Vlastne celá Biblia, ako i naša skúsenosť je dôkazom, že tento poriadok Stvoriteľ neustále udržiava – svojim priamym riadením, alebo tým, že vytvoril rôzne – veľmi dômyselné a zložité riadiace (regulačné) systémy, fungujúce v neživej i živej časti jeho stvorenia).¹ Bez nich by nebola možná existencia nášho sveta, života, našej Zeme, vesmíru; okrem toho Boh vyzýva „korunu“ svojho stvorenia (človeka, ktorého poveril zodpovednou úlohou pomáhať pri správe stvorenia) k zachovávaniu istých pravidiel, poriadku (svojho Zákona), bez rešpektovania ktorého nie je možná nielen naša spásy, ale ani plnohodnotný život človeka tu na zemi.² Tento plnohodnotný (duchovný) život je Božou odmenou Jeho deťom (jedným z darov Jeho Ducha).

No aj tí, čo sa hlásia k svojmu pánovi – satanaovi (k chaosu, ako napr. spomínaný blázon Nietsche, a mnohí iní) dostávajú od svojho pána „dar“ – nielen po smrti, ale už v tomto živote: nikdy nedosiahnu spomínanú vyššiu (duchovnú) úroveň života, a to ani v morálnej ani v intelektuálnej oblasti – nikdy neporozumenú istým veciam – jednoducho majú v hlavách chaos (ako spomínaný antiteista

¹ O mnohých takých riadiacich systémoch v živých organizmoch sa podrobne zmiňujem vo svojich knihách (pozri napr. „Problémy pri liečení a liečení sa...“ a „Fakty a úvahy o živote...“ na www.knihy-benjan.sk).

² Mám tu na mysli najmä tzv. spirituálnu úroveň života (o troch úrovniach života – vegetatívnej, animálnej a spirituálnej – sa zmiňujem v už spomínaných, ale aj iných, svojich publikáciách).

– satanista Nietzsche a ako konečne uvidíme aj na mnohých tu uvedených ukázkach, citátoch zo „satanského manifestu“. Tu je ďalší z citátov:

Panenteistický Satanizmus nevyhlasuje naprázdno, že jeho božstvo na človeku nie je závislé a môže mu byť celkom ukradnuté, aký bude osud ľudstva, na rozdiel od kresťanstva, ktoré hlása, že ovečka potrebuje Spasiteľa, nie Spasiteľ ovečku, pričom v skutočnosti je to opačne. (str.1, odst. 2).

Panenteistický Satanizmus tu tvrdí, že jeho božstvo (všimnite si, že sa nehlási k popieraniam božstva, k ateizmu, ale že má svoje božstvo – aké, to je už vec iná) nie je na človeku závislé. Ale to predsa platí aj o Bohu, v ktorého veríme my. Nášmu Bohu však (i tým, čo sa k Nemu hlásia) nie je ľahostajné („ukradnuté“) aký bude osud ľudstva. Už samotný tento fakt by stačil na to, aby sa človek dištancoval od učenia „panenteistického satanizmu“. Veď nezájum nielen o osud ľudstva, ale aj o potreby iného človeka (v kresťanskej terminológii „blížneho“), zdôrazňovanie iba seba, svojich žiadostí je podstatou egoizmu, ktorý našiel už oporu aj vo filozofii a psychológii (nazýva sa „selfizmus“), je normálnemu človeku niečo úplne cudzie. Ako vidieť tento selfizmus (extrémny egoizmus) je ďalším kameňom mozaiky (kompilácie) učenia satanizmu.

Podme však k ďalším „filozofickým“ úvahám (alogizmom) satanistov:

Panenteizmus považuje tento svet za božstvo samo o sebe, a každý drobný atóm a antiatóm, každá malá časť existencie, každý výboj energie či jednotka času je súčasťou Satana. Samozrejme, nie vo všetkom je rovnako veľa Satana: živá hmota je v Satanových očiach vyvýšená nad neživú... Veríme (i keď na tom netrváme), že Panenteistický Satan je vedomé božstvo, ktoré síce pravdepodobne nie je schopné vykonávať zázraky, ale koná cez každú živú bytosť, a každý čin je manifestáciou jednej z mnohých, často navzájom si protirečiacich vôľ Satana. Tak, ako je jasné, že prvotným motívom konania každej bytosti je jeho egoizmus, filautia, snaha o zachovanie vlastnej existencie... Panenteizmus, jediné skutočné náboženstvo, bolo popierané doposiaľ všetkými jestvujúcimi organizovanými náboženstvami, snažiacimi sa spraviť z človeka, toho noblesného predátora, conquistadora a pokoriteľa len pobožnú, bezbrannú ovečku... Skutočným stavom prírody je vojna všetkých proti všetkým... Panenteistický Satanizmus je za odstránenie všetkých bariér v tomto večnom boji, ktoré zabraňujú v plnohodnotnom rozvinutí duševných, mentálnych a fyzických síl človeka, a bez ktorých je pokrok stále dosiahnuteľný. (Str. 1-2, ods. 3-1).

Z citácie vyplýva, že panenteizmus je v podstate (pohanským) panteizmom, keď hovorí, že svet je božstvom, a vo všetkom je boh; líši sa od neho iba v tom, že nehovorí o nejakom abstraktnom božstve, ale o konkrétnom „božstve“ – o satanovi; pričom satana označuje ako „vedomé božstvo“, hoci (pravdepodobne) neschopné konať zázraky. Toto „obmedzenie“ pokladám za významné: ak sa na mnohých miestach hovorí o všadeprítomnosti a všemocnosti satana, potom upierať mu možnosť konať zázraky je nelogické. Aj my uznávame, že satan má veľkú moc (potvrďuje to Biblia na mnohých miestach), dokonca, že ovláda tento svet (s výnimkou tých, ktorí patria Bohu), aj to, že koná prostredníctvom mnohých ľudí; vieme aj to, že egoizmus je spoločným znakom toho, že človek je ovládaný stanom. Popierame však, že satan je všemocný, ako i to, že ovláda všetkých (veď dôkazom toho je fakt, že tisícky ľudí v minulosti i súčasnosti nekonajú podľa „satanových pravidiel“: nie sú egoistami, nekonajú deštruktívne atď.). Pozoruhodné je aj to, že sa tu priznáva, že svoj „panenteizmus“ pokladajú

za „náboženstvo“ (v tomto slove nám zaznieva slovo „boh“, resp. „božstvo“); áno, je to náboženstvo – pohanské náboženstvo, hoci pomenovanie svojho „boha“ si vypožičalo z biblických náboženstiev: o satanovi vedia nielen kresťania a židia, ale aj moslimovia (nie je dôležitá akým výrazom ho označujú).¹

Citát obsahuje slová, ktoré akoby boli vystrihnuté zo spisu nejakého darvinistu: „Skutočným stavom prírody je vojna všetkých proti všetkým“, čiže „prírodný (prirodzený) výber“, v ktorom prežíva iba najsilnejší. A satanizmus otvorene priznáva, že chce odstrániť všetky bariéry v tejto „vojne“. Tento boj treba chápať v najširšom slova zmysle: nielen ako boj medzi príslušníkmi rôznych biologických druhov, ale aj vnútri druhov – ako v oblasti biologickej, tak i sociálnej, ekonomickej, politickej, vojenskej atď. Teda: nielen žiadna pomoc blížnemu (diakonia, charita), ale ani žiadne sociálne programy (ak to berieme do dôsledkov, tak by vlastne nemala byť ani žiadna liečba chorých) – skrátka, kto je slabší, musí ustúpiť, zahnúť, aby sa „plnohodnotne rozvinuli duševné mentálne a fyzické sily človeka“ – myslí sa toho „silného človeka“, toho „noblesného predátora, conquistadora“...² Darvinizmus (a to nielen biologický, ale aj sociálny) je teda ďalšou súčasťou kompilácie tohto satanizmu. (Pripomínam ešte, že posledná veta citátu nemá logiku – možno ide o „preklep“, možno o neschopnosť autora formulovať jasne svoj názor.)

Ďalšia časť „Manifestu“ je nazvaná „Panegoizmus, Panfilautia“.³ Takmer by sme mohli súhlasiť. Naozaj je vo svete veľa egoizmu a sebalásky (už som sa zmienil o psychológii tzv. selfizmu). Ved' veľkú časť tohto sveta naozaj ovláda satan (v Biblii je opakovane nazvaný „kniežatom tohto sveta“ – pozri napr. *J 12,31; 14,30; 16,11*), ale výhradu musíme mať proti predpone „pan-“, ktorá sa v našom jazyku nahradzuje predponou „vše-“, a znamená „všetko“, resp. „zahŕňajúce všetko“. Vôbec totiž nie je pravdou, že egoizmus a sebaláska je vlastnosťou všetkých ľudí: mnohí ľudia vôbec nie sú egoistickí, sú naopak altruistami, neraz obetujú aj život pre iných; okrem filautie je tu aj filantropia, a najmä agapé – kresťanská láska, ktorá pomáha iným, ktorá koná na základe milosrdenstva (i k nepriateľovi), ktorá je pravým opakom sebeckta.

Satanizmus sa k egoizmu a sebaláske hlási „programovo“, sú to hlavné princípy jeho „morálky“ a motivácie. Citujem:

Tento egoizmus a sledovanie vlastného záujmu, ktorý je prítomný v každej ľudskej pohútke, myšlienke a vedomom čine, je prejavom Panenteistického Satana... Veríte rečičkám o tom, že je možné spráčať neegoistický čin? Keď hádžeš mincu žobrákovi, vždy tým niečo sleduješ: alebo posmrtnú odmenu, zlepšenie karmy, alebo proste chceš uspokojiť svoje neodbytné volania svedomia, ktoré ťa žiada o to, aby si mu pomohol: tak či onak, vhodíť tam tú mincu je rovnako egoistické ako žobráka ignorovať. Láska že je niečo nesebecké?... Sebaobetovanie že má byť čosi nesebecké? Za každú obeť sa očakáva odmena, posmrtná, morálna, hocijaká. To, že odmena zďaleka nezodpovedá obeť, je dôkazom hlúposti obetujú-

¹ Ved' aj my používame popri slove satan (ktoré je hebrejského pôvodu) aj výraz diabol (ktorý je gréckeho pôvodu).

² Všimnite si nielen spoločné ciele, ale aj terminológiu s darvinistami, tzv. „ochranármi“; aj tí už nehovoria o dravcoch (alebo šelmách), ale o predátoroch; a ak sa zasadujú o ochranu nejakých zvierat, prakticky vždy ide o ochranu dravcov (čím nebezpečnejších, tým lepšie), prakticky nikdy o ochranu ich obetí.

³ Čiže všadeprítomný egoizmus a sebaláska.

ceho, a nie dôkazom nesebeckosti v ľudskom konaní. Na to sú všetky tieto filozofie o altruizme a sebaobetovaní sa: aby odviekli ľudí od pravej satanskej múdrosti a žili ako otroci pre niekoho iného, odtrhnutí od vlastného bytia a vlastných záujmov. „Altruizmus“ a kolektivismus sú pre otrokov: snád' až dosiaľ ľudská spoločnosť otrokov potrebovala, čoskoro však všetkých otrokov budú môcť nahradiť stroje. (str. 2, odst.2).

V uvedených citátoch je toľko nezmyslov a hlúposti, že je takmer zbytočné ich komentovať, predsa však musím k tomu niečo povedať: Som presvedčený, že autor uvedených viet citátu to myslel úprimne – písal jednoducho o tom, čo cíti, ako veci vidí; to však ešte neznamená, že má pravdu. Ak napr. farboslepý človek bude písať, že nič také ako farby (ako krásny pestrý svet, o ktorom mu niekto hovoril) neexistuje, píše to čo cíti (čo vidí, presnejšie nevidí), o tom, ako on vníma svet; nemá však pravdu. Rovnako keď ten, kto nepozná nezištnosť, lásku a iné ušľachtilé city, píše, že nič také neexistuje, a je presvedčený o tom, že má pravdu. Nemôže však presvedčiť toho, kto tie veci pozná. A ešte niečo: v citáte je zmienka o svedomí (dokonca o „neodbytnom volaní svedomia“); ale čo je vlastne svedomie? Svedomie sa predsa ozýva vtedy keď nekonáš tak, akoby si mal konať (je to teda akýsi vnútorný Boží hlas v nás). Ale podľa teórie panenteistického satanizmu, je predsa všetko „prejavom Satana“. Pýtam sa teda, platí to aj o svedomí? A ešte jednu otázku by som rád autorom „manifestu“ položil: čo myslia slovom „otrok“? Totiž v časti, hovoriacej o „otrokoch“ by sa spočiatku zdalo, že sa tu myslí akési „obrazné otroctvo“ – nejaká duchovná zviazanosť alebo spolupatričnosť („altruizmus a kolektivismus sú pre otrokov“), v druhej časti sa však zrejme myslí na „fyzickú stránku“ otroctva („všetkých otrokov budú môcť nahradiť stroje“); ale to je predsa podstatný rozdiel: napr. ja osobne by som asi nebol rád otrokom vo fyzickom slova zmysle, ale k „otroctvu“ v zmysle altruizmu (lásky k blíznym), k spolupatričnosti a duchovnej zviazanosti sa rád a hrdo hlásim.

Veľmi „zaujímavé“ sú úvahy „panenteistických satanistov“ aj o podstate viery a pravdy. Koľko nelogickosti (to je povedané eufemicky, príliehavejšie by bolo hovoriť o „hlúposti“) je v myslení autorov Manifestu, ukazujú aj nasledovné citáty:

Kto tvrdí, že Panenteistický Satan nejestvuje, musí byť anti-realista... Ak nepopieraš existenciu hmoty, tak nemôžeš popierať existenciu Panenteistického Satana. Myslíš si, že egoizmus v konaní každej bytosti nejestvuje? Preskúmaj túto svoju zášť proti našej paneoistickej teórii: nevyvíra aj ona z egoizmu, z túžby mať pravdu na úkor tohto Manifestu? ...my nemusíme dokazovať existenciu nášho božstva, ani v neho nemusíme veriť: tak ako viem, že pero ktoré držím v ruke je skutočné; tak ako viem, že filautia je absolútne prirodzená, nech je navonok akokoľvek skreslená takzvanou falošnou láskou k blížnemu; tak viem aj to, že Panenteistický Saatan je skutočný. (str. 2, odst 3).

Dokazovať existenciu stana netreba, o tom my dobre vieme. Ale dokazovať to, že satan je „panenteistický“ z faktu, že existuje hmota, to je už naozaj priveľa. Rovnakoým nezmyslom je vysvetľovať „túžbu mať pravdu“ egoizmom, (a tým ďalej dokazovať pravdivosť „panegoistickej teórie“), alebo tvrdiť, že láska k blížnemu je skreslením sebalásky (resp. že „filautia“ je „navonok skreslená“ láskou k blížnemu).

Čím ďalej, tým viac sa autori manifestu zamotávajú do absurdností, nezmyselnosti svojich predstáv. Prečítajte si napr. tieto citáty:

Nie však len hmotný svet je súčasťou Satana: Satan je panenteistické, nie len panteistické božstvo. Aj všetci tí teistickí bohovia, nižšie astrálne bytosti, anjeli a démoni, nymfy a satyrovia, sukuby a sirény... oni tiež sú súčasťou Satana, aj keď v nich niet ani zamak hmoty. Tak, ako aj v hmotnej prírode vládne všade egoizmus a láska k vlastnému bytiu, tak, ako vidíme, vládne aj vo svete ideí... Všetko vo svete snov a ideí je rovnako egoistické, ako aj v hmotnom svete... Idey sú tu nato, aby boli menené silnými, aby tak ovládli slabých.

Kto niekedy uctieval nejaké teistické božstvo, v skutočnosti uctieval Panenteistického Satana: ale zle, lebo uctieval len jeho časť... Kto niekedy bol odpadlík a uctieval antagonistické božstvo, bol napr. teistickým satanistom, ten uctieval Panenteistického Satana: ale stále zle, lebo nepoznal Satana celého a skutočného. Kto bol niekedy ateistom, čo znamená, že podvedome si za svojho boha zvolil seba: ten uctieval Panenteistického Satana; doposiaľ najlepšie, ale stále nevedel, koho a čo tým uctieva.

Nuž podľa autorov tohto „diela“ všetci ľudia sú vlastne „panenteistickí satanisti“ – i tí, čo veria v Boha, i tí čo sa Bohu rúhajú, i tí čo v nič neveria (ateisti). Autori v podstate hádzajú všetkých do jedného vreca, i keď posledná skupina (ateisti) sú predsa len nimi hodnotení najpriaznivejšie; hoci ani oni nemajú pravdu (pretože pravdu musia mať, pravdaže, iba panenteistickí satanisti a ich „manifest“).

Veríme, že astrálny a duchovný svet nie je nadradený tomu hmotnému: duch a energia emanuje z hmoty. Keter povstal z Malkchut... Adam si stvoril Jehovu. Všetky mono- a polyteistické božstvá sú len chybnými plodmi ľudského ducha...

Nebol dokonca aj podľa biblie vesmír na počiatku bez tvaru a temný, teda uvrhnutý v *Chaos*? To je prejav Satana v temer každom teistickom náboženstve: akýsi prvotný Chaos, ktorý vraj bol prekonaný, z ktorého bol vystavený celý svet. Preto sa pred tými, ktorí nemôžu prijať vieru v božstvo ktoré sa nazýva Satan, môžeme označovať aj ako Panenteistickí Chaotici. (str. 3-4, odst. 3-1).

Opäť mišmaš (kompilát) niekoľkých názorov, resp. ideológií: začína to klasickým tvrdením ateistov-materialistov, že „hmota je prvotná!“, pokračuje to odvolávaním sa na biblickú správu o stvorení (o „prvotnom chaose“) a nakoniec prehlásením, že pre tých, ktorí neznašajú zmienku o nejakom božstve, ani o satanovi, sú prívrženci tohto hnutia „Panenteistickými Chaotikmi“ (to je teda ich alternatívny názov, pomenovanie, ku ktorému sa sami hlásia).

Ak však prijímajú biblickú správu o stvorení (resp. o stave sveta pred stvorením), mali by si všimnúť, že tam stojí aj: „*Duch Boží vznášal sa nad vodami*“ (resp. pustou beztvárnou Zemou, teda nad chaosom). Tento Duch celkom iste nebol produktom (emanáciou), hmoty, ktorá bola v chaos. Naopak On spôsobil, že z chaosu sa stal poriadok – stvorenstvo, v ktorom platí prísny poriadok: *prírodné zákony* pre neživú prírodu, *prírodzené biologické zákonitosti* – *inštinkty* pre živé organizmy a *Božie zákony zapísané v Božom slove* pre ľudí (ktorí boli poverení dôležitou úlohou – pomocným správcovstvom stvorenia). Chaos to je vlastne nič; až vnesením zákonov, zákonitostí (poriadku) do neho vzniká dielo, funkčné systémy (súčasný vesmír, naša Zem, ktorá sa riadi množstvom zákonitostí, bez ktorých by život na nej možný, ale najmä život). Hlásíť sa k Chaosu, dokonca ho velebiť, to znamená znevažovať poriadok, stvorenstvo, všetko čo robí Zem obývateľnou, čo robí život jedinca funkčným (anatomickým, fyziologickým a mysliacim) „systémom“. Hlásíť sa k Chaosu, ako k ideálu, znamená hlásiť sa k deštrukcii, k zániku. Je známe, že v tzv. uzavretých

systemoch, kde neexistuje riadenie, platí zákon o narastaní entropie (miery neusporiadanosti, čiže chaosu), správajú sa podobne ako oheň pri požiari, ktorý je nekontrolovateľným ničiteľom; ak je však oheň riadený, kontrolovaný (napr. v peci, vyhrievajúcej byt alebo v parnom stroji) stáva sa súčasťou riadeného systému, a tým aj užitočným pomocníkom. Podobne ak by rôzne fyziologické parametre v živom organizme neboli riadené, kontrolované (deje sa to najmä pomocou tzv. negatívnych spätných väzieb), organizmus by v niekoľkých minútach zahynul. Všade, naozaj všade okolo seba (i v sebe) môžeme pozorovať riadenie, teda „protichaotické“ zariadenia; môžeme povedať tiež: všade prevláda Boží (stvoriteľský), a nie satanský (chaotický) princíp; ten prvý je správny (spravodlivý), ten druhý nesprávny, zhubný (nespravodlivý).¹ Sem-tam sa niečo vymkne spod kontroly (napr. bunky sa rakovinne zvrhnú, človek sa začne správať nekontrolovane a pod.) – to však nie je norma, to je *porucha*, to je niečo, čo je odsúdené na zánik. Celkom tak by skončil aj svet, ak by fungoval chaoticky – podľa predstáv prezentovaných v „Manifeste“. Pozrime, čo sa tam o týchto veciach píše:²

...mnohé náboženstvá doposiaľ hľadali a domnelo nachádzali chyby a nespravodlivosti vo svete, a sľubovali, že v ich metafyzickom raji bude ich stúpencom účinená spravodlivosť. My netvrdíme, že vieme spraviť tento svet spravodlivým, my tvrdíme, že tento svet už dokonale spravodlivý je: lebo všetko, čo sa deje, je v súlade s jediným jasnaturálnym zákonom: zákonom Satana, zákonom silnejšieho, prešibanejšieho, vznešenejšieho. Opakujeme: svet je spravodlivý, a tak ako žiaden čin nie je dobrý ani zlý, tak nie je možné ani spáchať nejakú nespravodlivosť. Jeden človek porazil druhého a obral ho o všetko, i keď podľa doterajšej lživej spravodlivosti na to nemal žiadne právo – je to spravodlivé? Je, lebo vyhral silnejší. Politik klame a zavádza, a predsa je zvolený do svojho úradu opätovne: je to spravodlivé? Je – lebo ak ho zvolili ľudia, tak si ho vo svojej sprostosti zaslúžia. Ak zmanipuloval voľby, je to spravodlivé, lebo dokázal svoju moc, a moc je jediný zákon v tele Satana. Nič na tomto svete nie je nespravodlivé, lebo všetko sa udialo z nejakej príčiny... Temer každý má neuveriteľný dar od Satana, dar zmeniť tento svet v súlade s jeho Vôľou: kto to nedokáže, nedokáže to len preto, lebo jeho Vôľa je na to príliš slabá, a ak vidí svet ako nespravodlivý, je to len jeho vina, lebo je prislabý na to, aby ho zmenil v súlade so svojou vôľou.

V tejto prítomnosti, v tomto čase, existuje nekonečne veľa možných variácií budúcnosti... Každá budúcnosť by bola spravodlivá, ale tá, ktorá sa skutočne naplní, je tá najspravodlivejšia... Aj ak uvidíte okolo seba trpiace deti, chorých starcov, hlad a choroby a rôzne iné nechuťnosti, je to stále spravodlivé... Áno, svet je najspravodlivejší v tejto konkrétnej chvíli: o sekundu môže byť všetko inak.

Satanarchizmus

Panenteistický Satanizmus vznikol ako odklon z prúdu duchovného ateizmu, resp. egoteizmu, ktorý včas rozpoznal božské v každom atóme, v každej fantázii a každom sne, v každom

¹ Spravodlivé je to, čo je konané v zhode s nejakou normou (zákonom), nespravodlivé je to, čo nedbá na normy (zákony). Ak si všimneme výrazy „spravodlivý“ a „nespravodlivý“ v širších súvislostiach, uvidíme, že ich možno vlastne nahradit' dvojicou výrazov „správny – nesprávny“. Inak povedané: správne = spravodlivé (a naopak), nesprávne = nespravodlivé (a naopak).

² Nasledujúce citáty nebudem komentovať. Sú natoľko „výrečné“, že každý si ľahko dokáže predstaviť stav spoločnosti a svet, v ktorom by platili „zásady“ tohto učenia. Za povšimnutie stojí, že satanisti sa navyše priznávajú k anarchizmu – k odporu voči akejkolvek inštitúcii (štátnej alebo cirkevnej). Anarchizmus je teda ďalšou časťou kompilácie ich „učenia“.

nezmerateľne malom kúsku existencie... Pre náš odpor k akémukoľvek ľudskému poriadku okrem poriadku založeného na priamom uplatnení jediného, neporušiteľného zákona Satana, ktorý je zákonom silnejšieho; pre naše zhnusenie z akéhokoľvek iného prikázania ako jediného, neodmietnuteľného prikázania Satana, a to „Rob, čo ty chceš“; pre naše pohrdanie akýmikoľvek dedičnými inštitúciami... nás môžete nazývať individualistickými anarchistami: my sa pokladáme za Satanarchistov. Veď prečo by sme neboli proti cirkvi a proti štátu?

Záver

Napriek zázračnej „konštrukcii“ (anatomickej i fyziologickej) živého organizmu, nesmierne zložitým a dokonalým regulačným a obranným systémom, dôjde niekedy k ochoreniu: časť buniek sa vymkne spod kontroly, alebo regulačný systém z nejakého dôvodu (napr. z preťaženia) zlyhá. A podobne napriek mnohotisícročnému celkom úspešnému fungovaniu ľudskej spoločnosti (v rôznych, aj vo veľmi nepriaznivých podmienkach), a to vďaka dodržiavaniu istých pravidiel, z ktorých väčšina má pôvod v Božích normách (prikázaniach) sa stáva, že časť jedincov sa vymkne spod kontroly, a začínú sa správať ako rakovinné bunky v tele: ničia svojho „hostiteľa“ a napokon aj seba; no ľudská spoločnosť napriek tomu stále pretrváva, žije, pretože tieto elementy nikdy nemôžu postihnúť celú spoločnosť (ani jej podstatnú časť). To však neznamená, že im netreba venovať pozornosť. Opäť tu možno použiť porovnanie s chorým organizmom: treba o chorobe niečo vedieť, poznať jej podstatu, jej nebezpečenstvo, aby sa jej bolo možné chrániť.

Preto si myslím, že aj tento článok má svoj význam. Bolo by dobre, keby nielen tí „chorí“, ale aj ostatní vedeli, aké nebezpečné „choroboplodné baktérie“, ohrozujúce ich duchovné zdravie sa nachádzajú v ich okolí.

MBB

Darček pre Vás:

Desiatky publikácií zadarmo

Radi by sme Vás upozornili, že teraz máte možnosť si pozrieť a gratis („free“) stiahnuť desiatky dokumentov v elektronickej podobe – vo formáte **PPS** („prezentácie“) a v **PDF** (články, fakty, úvahy). Stačí jednoducho kliknúť na názov zvoleného dokumentu v zozname, ktorý nájdete po zvolení voľby „**mimoknižné publikácie**“ (v sekcii „**Prejsť na:**“) na web-stránke:

www.knihy-benjan.sk

Ide o originálne publikácie s mnohými (často málo známymi) *faktami o pravde, poznávaní, ale aj o lži, podvádzaní a manipulovaní; o vede a viere; s faktami a úvahami o svete, o Bohu, ale i o Vás.* V mnohých pps dokumentoch („prezentáciách“) tiež nájdete *unikátne fotografie a krásne melódie.*

Okrem toho na tejto web-stránke nájdete **PONUKU KNÍH**, kde je vyše 20 titulov, ktoré si môžete objednať a ktoré nikde okrem u nás (a v internetovom kníhkupectve MARTINUS.sk) nedostanete. O knihách si tu môžete prečítať podrobné informácie – nielen o ich rozsahu, formáte, cene a špeciálnych zľavách, ale aj o ich obsahu (t.j. anotácie); z niektorých z nich sú dokonca k dispozícii aj ukážky (úryvky).

(Pozn.: ak ste túto informáciu dostali e-mailom, nemusíte otvárať váš prehliadač, stačí jednoducho kliknúť na tu uvedenú webovú adresu, t.j. na: www.knihy-benjan.sk).

So srdečným pozdravom

MBKB

mb@knihy-benjan.sk